

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobkyně: O.J., (dříve Y.), narozená ..., státní příslušnost Ukrajina, t.č. pobytem ...,

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7,

v řízení o žalobě ze dne 11.2.2019 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10.1.2019 č.j. OAM-146/ZA-ZA11-P07-2017,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. **Včasnou žalobou** ze dne 11.2.2019 předanou k poštovní přepravě téhož dne a soudu doručenou dne 12.2.2019 se žalobkyně domáhala přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 10.1.2019 č.j. OAM-146/ZA-ZA11-P07-2017, kterým jí byla podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen **zákon o azylu**) zamítnuta žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice (dále jen **ČR**). Žalobkyně

považovala napadené rozhodnutí za nezákonné a nepřezkoumatelné kvůli vadám předcházejícího správního řízení. Správní řízení je soubor pravidel, kterými se správní orgán při rozhodování musí řídit a je povinen zjistit přesně a úplně skutečný stav věci. V rozporu s tímto celé řízení bylo jednostranné a neobjektivní. Žalovaný porušil svou povinnost postupovat řádným procesním postupem v souladu s právním řádem ČR, se zásadami a principy činnosti správních orgánů. Žalovaný tedy své rozhodnutí nedostatečně odůvodnil a vyložil zákon chybně. Dále žalobkyně namítala, že byla napadeným rozhodnutím zkrácena na svých právech. Očividně použité MV informace nejsou aktuální. Správní orgán měl při rozhodování o udělení či neudělení mezinárodní ochrany posoudit aktuální informace o zemích původu a byl povinen zjistit přesně a úplně skutečný stav věci. Závěrem žalobkyně navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

2. Součástí žaloby učinila žalobkyně i žádost o ustanovení zástupce. Usnesením zdejšího soudu ze dne 14.3.2019 č.j. 60Az 15/2019-26 byl návrh žalobkyně na ustanovení zástupce zamítnut (žalobkyně nedoložila nedostatek finančních prostředků).
3. **Napadeným rozhodnutím ze dne 10.1.2019 č.j. OAM-146/ZA-ZA11-P07-2017** bylo rozhodnuto ve věci žádosti žalobkyně tak, že se mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, 14a a § 14b zákona o azylu neuděluje. Z odůvodnění rozhodnutí vyplývá, že dne 19.2.2017 podala žalobkyně žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR. Následně dne 22.2.2017 poskytla údaje k podané žádosti a téhož dne byl s žalobkyní veden pohovor. Z daného mimo jiné vyplynulo, že žalobkyně nikdy nebyla členkou žádné politické strany ani nebyla politicky aktivní. Je vdaná a její manžel Igor V.Y., narozený ..., státní příslušnost Ukrajina, je nyní společně s ní v přijímacím středisku a žádá společně s ní o mezinárodní ochranu, děti nemá. K průběhu svojí cesty z vlasti do ČR žalobkyně sdělila, že si vyřídili s manželem turistické vízum, jí pomohli vyřídít i pas, a odcestovali dne 16.2.2017 letadlem přímou linkou z Oděsy do Prahy a tentýž den vstoupili na území ČR. Žalobkyně dále uvedla, že nikdy dříve nepobývala ve státech Evropské unie (dále jen EU) a během života měla udělené pouze české turistické vízum v roce 2017. Rovněž podle ní nikdy dříve nikde nežádala o mezinárodní ochranu. Ohledně důvodů podání žádosti o mezinárodní ochranu v ČR uvedla, že v jejím rodném městě Doněcku se nemůžou nacházet, protože její manžel je církevním hodnostářem, je to kněz a církevní hodnostáře začali dle jejích slov v jejím městě pronásledovat, proto tam podle ní už nemohli být. Dodala, že kněze, kteří nestihli odejít včas, zavírali do sklepů, mučili je, vysmívali se jim a dělali s nimi, co chtěli. Důvodem její podané žádosti o mezinárodní ochranu je tedy dle žalobkyně zaprvé strach o život jejího manžela, protože jsou rodina, a proto o tom hovoří. Dalším důvodem jí podané žádosti je zdravotní stav jejího manžela, který je vážně nemocný a do konce svého života potřebuje retrovirovou terapii. Když byli na Ukrajině, odmítli mu jí tam podle ní pak dávat. Žalobkyně dále uvedla, že když byli v Oděse, tak jim kvůli manželovým politickým aktivitám psali výhrušné SMS a volali jim. Doplnila, že přesně nerozumí tomu, na čem všem se manžel podílel a proč jim v Oděse vyhrožovali. Dále sdělila, že bratranec jejího manžela, budoucí prokurátor, zůstal žít na Krymu, což jim dle ní taky působilo problémy, protože zůstal žít na území nepřítele. Jiné důvody žádosti o mezinárodní ochranu nemá.

V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobkyně jsou obavy o jejího manžela v souvislosti s jeho veřejným vystupováním i z důvodu jeho zdravotního stavu, a rovněž ekonomické problémy, kterým

dle žalobkyně s manželem čelili v Oděse po odchodu z Doněcka. Žalobkyně rovněž vyjádřila snahu si legalizovat v ČR pobyt a pracovat zde ve svém oboru.

Pokud jde o obavy žalobkyně ohledně jejího manžela kvůli jeho aktivitám a zdravotnímu stavu, správní orgán samozřejmě z lidského hlediska chápe, že tyto se žalobkyně jako jeho manželky rovněž dotkly, ale ona sama na opakované dotazy potvrdila, že jen nepřímo, z titulu toho, že spolu již dlouho žijí a na manžela si zvykla a nechce ho proto opustit a odjet na Ukrajinu, nikoliv, že by přímo její osoba, její základní lidská práva či její zdraví nebo život, byly jakkoliv kvůli jejímu manželovi v její vlasti ohroženy. Správní orgán proto konstatoval, že problémy manžela žalobkyně, pana I.Y., se detailně zabýval v rámci správního řízení č. j. OAM-147/ ZA-ZA11-2017 o jeho samostatné žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR ze dne 19.2.2017 a v tomto bodě na toto své odůvodnění plně odkázal.

K aktuální bezpečnostní situaci na Ukrajině, která je správnímu orgánu z jeho správní činnosti samozřejmě známá a kterou se správní orgán nad rámec žalobkyní tvrzených potíží ve vztahu k žadatelce rovněž zabýval, pak správní orgán konstatoval, že probíhající vojenský konflikt v zemi původu žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany, který se dotýká veškerého obyvatelstva bez ohledu na jeho rasu, národnost či politickou příslušnost, nelze zařadit mezi důvody relevantní z hlediska možnosti udělení azylu. I přestože je správnímu orgánu na základě výše citovaných informací bezpečnostní situaci na východní Ukrajině známa konkrétní problematická situace v Doněcké oblasti i městě Doněck (přičemž správní orgán ozbrojený konflikt v této části země nikterak nerozporuje), samotná existence ozbrojeného konfliktu v zemi původu žalobkyně o mezinárodní ochranu nemůže být sama o sobě ještě důvodem pro udělení azylu.

Žalovaný tedy nedospěl k závěru, že by žalobkyně byla ve vlasti pronásledována pro uplatňování politických práv a svobod ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu, že by mohla ve vlasti pociťovat odůvodněnou obavu z pronásledování z důvodů uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu. Ze správního řízení ani nevyplývá, že by v ČR byl udělen azyl některému z rodinných příslušníků žalobkyně ve smyslu § 13 zákona o azylu. Také žalovaný konstatoval, že v průběhu řízení nezjistil zvláštního zřetele hodný důvod pro udělení azylu podle § 14 zákona o azylu a dospěl k závěru, že žalobkyně nesplňuje zákonné podmínky pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu a nesplňuje důvody pro udělení doplňkové ochrany podle § 14b zákona o azylu. Závěrem bylo uvedeno, že v případě žalobkyně nebyly naplněny podmínky zákona o azylu pro udělení mezinárodní ochrany, proto jí nebyla udělena.

4. **Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě dne 17.6.2019** nesouhlasil s obsahem formulovaných žalobních námitek, neboť nedokládaly žalobkyní namítaná porušení zákonných ustanovení. Žalovaný se situací žalobkyně dostatečně zabýval, vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci, který svým rozsahem odpovídá předpokladům nezbytným pro vydání zákonného rozhodnutí. Jako důvod pro udělení mezinárodní ochrany žalobkyně uvedla ekonomické důvody, zdravotní stav manžela (nyní již bývalého) a strach o jeho život, protože je církevním hodnostářem a ti jsou v jejím rodném městě Doněcku na Ukrajině pronásledováni. Podle žalobkyně je pronásledovali lidé z DNR, protože manžel byl velmi aktivní a netajil se se svými proukrajinskými názory. Ve městě Doněcku žili do roku 2014 a poté se odstěhovali z Doněcka a žili v Oděse, kde byl manžel rovněž politicky aktivní, podporoval gubernátora Michaila Saakašviliho a po sociálních sítích mu bylo vyhrožováno. Po posouzení všech tvrzení žalobkyně správní orgán dospěl k závěru, že neuvedla žádné skutečnosti, ze kterých by bylo možné usoudit, že by ve své vlasti byla

pronásledována za uplatňování politických práv a svobod, ať již sama za sebe nebo za aktivity svého manžela zprostředkovaně. Naopak žalobkyně opakovaně potvrdila, že během pobytu ve vlasti, a to ani v Doněcku, a ani následně v Oděse, nikdy neměla problémy se státními orgány, policií nebo soudy. Za důvod svého odjezdu z vlasti označila problémy svého manžela a ekonomické problémy, které jim bránily zajistit potřebnou lékařskou péči a práci v ČR, kde by si žalobkyně chtěla legalizovat svůj pobyt. Výčet důvodů pro udělení azylu vyjmenovaných v § 12 zákona o azylu je taxativní. Legalizace pobytu mezi těmito zákonnými důvody uvedena není a správní orgán se v této souvislosti odkázal na rozsudek NSS ze dne 22.1.2004 č.j. 5 Azs 37/2003-47. Žalovaný při posuzování žádosti o mezinárodní ochranu vycházel především z výpovědí žalobkyně a dále z informací ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv na Ukrajině. Správní orgán se podrobně zabýval bezpečnostní a politickou situací na Ukrajině a shromáždil k ní adekvátní a aktuální informace, které jsou součástí spisového materiálu. Ke všem těmto podkladům před vydáním rozhodnutí měla žalobkyně možnost se vyjádřit, popřípadě je doplnit, podle § 36 odst. 3 správního řádu. S obsahem podkladů se žalobkyně seznámit nechtěla a neuvedla žádné nové skutečnosti nebo informace, které by měl správní orgán vzít na vědomí při posuzování její žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žalobkyně neuvedla a správní orgán ani nezjistil žádné skutečnosti, na základě kterých by jí mohla hrozit podle § 14a zákona o azylu v případě návratu do vlasti vážná újma. K rodinné situaci žalobkyně správní orgán ještě doplnil, že podle informačního systému odboru azylové a migrační politiky MV, žalobkyně uzavřela nový sňatek a jejím manželem je J.J., narozen.... Závěrem žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

5. **Ze zaslaného správního spisu vedeného žalovaným v této věci** vyplývá, že skutečnosti uvedené v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 10.1.2019 i ve vyjádření žalovaného ze dne 17.6.2019 odpovídají obsahu spisu. Podle protokolu o předání rozhodnutí bylo napadené rozhodnutí ze dne 10.1.2019 žalobkyni předáno dne 31.1.2019.
6. **Na výzvu soudu žalobkyně dne 11.9.2019** zaslala zdejšímu soudu kopii úředně ověřeného oddacího listu, který dokládá změnu jejího příjmení, a tedy uzavření nového sňatku.
7. Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.) soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen **správní orgán**). Dle § 78 odst. 7 s.ř.s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí je soud povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech mezinárodní ochrany rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s.ř.s., jelikož žalobkyně ani žalovaný nařízení jednání nepožadovali.
8. Podanou žalobou se žalobkyně domáhala z důvodů v ní uvedených zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 10.1.2019, ale soud z níže uvedených důvodů shledal, že žaloba není důvodná.
9. Soud zejména konstatuje, že žalobní body v žalobě jsou velmi stručné a skládají se pouze z obecných tvrzení. Ohledně námitky týkající se toho, že žalovaný si neobstaral aktuální informace o zemi původu soud, uvádí, že žalovaný při posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobkyni vycházel především z jejích výpovědí a dále z informací,

kteřé shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv na Ukrajině. Konkrétně vycházel z Informace OAMP, Ukrajina, Situace v zemi: Politická a bezpečnostní situace, mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, vojenská služba, vnitřně přesídlené osoby, ze dne 14.9. 2018, Zprávy Úřadu Vysokého komisaře OSN pro lidská práva, o stavu lidských práv na Ukrajině za období 16. května - 15. srpna 2018, ze dne 19. září 2018, Zprávy Ministerstva zahraničních věcí Spojených států amerických o dodržování lidských práv na Ukrajině v roce 2017, ze dne 20. dubna 2018, Informace MZV ČR č.j. 110372/2018-LPTP, Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, Návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí, ze dne 16. 5. 2018, Informace z oficiálních internetových stránek prezidenta Ukrajiny ze dne 28. listopadu 2018, Prezident podepsal zákon o zavedení stanného práva (válečného stavu) na Ukrajině, ze Zákona Ukrajiny č. 2630-VIII, o schválení Výnosu prezidenta Ukrajiny „O vyhlášení válečného stavu na Ukrajině“, ze dne 26. listopadu 2018 a z Výnosu prezidenta Ukrajiny číslo 393/2018, o zavedení stanného práva (válečného stavu) na Ukrajině, ze dne 26. listopadu 2018. Veškeré uvedené informace jsou součástí spisového materiálu. Žalovaný současně konstatoval, že jako podklad pro vydání rozhodnutí v předmětné věci už nevyužil další informace, které si obstaral dříve v průběhu řízení, a to z důvodu jejich zastaralosti a nahrazení aktuálnějšími materiály. Konkrétně se jedná o Informaci MZV ČR č.j. 107318/2017-LPTP ze dne 3.8.2017, Informaci MZV ČR č.j. 107283/2016-LPTP ze dne 25.7.2016, Informaci MZV ČR č.j. 117499-LPTP ze dne 15.10.2015, Výroční zprávu Human Rights Watch 2017 - Ukrajina, ze dne 12.1.2017, Zprávu Freedom House, Svoboda ve světě 2017 - Ukrajina, leden 2017, Výroční zprávu Amnesty International - Ukrajina, ze dne 22.2.2017, Zprávu Vysokého komisaře OSN pro lidská práva (OHCHR) o stavu lidských práv na Ukrajině (za období od 16.2.2017 do 15.5.2017), ze dne 13.6.2017, Zprávu Ministerstva zahraničních věcí Spojených států amerických - Ukrajina: Zpráva o dodržování lidských práv v roce 2016, ze dne 3.3.2017, Informaci OAMP, Ukrajina: Situace v zemi, politická a bezpečnostní situace, mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, vojenská služba, vnitřně přesídlené osoby, ze dne 24.7.2017, Informaci OAMP, Ukrajina: Náboženská svoboda se zaměřením na demografii, ochranné mechanismy, aktuální situaci a svědky Jehovovy, ze dne 21.3.2017, Informaci z evropského Projektu lékařských informací o zemích původu č.j. BMA 7964, ze dne 4.4.2016, a Informaci Světové zdravotnické organizace (WHO) - Ukrajina: Průzkum zdravotního systému, z r. 2015.

10. Současně soud uvádí, že žalobkyně měla v průběhu azylového řízení možnost se s výše uvedenými podklady seznámit, navrhnout jejich doplnění či vyjádřit se k jejich zdrojům a způsobu využití, případně uvést jakékoliv nové skutečnosti nebo informace, které by správní orgán měl vzít v potaz při posouzení její žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žalobkyně však svého práva nevyužila.
11. Podle rozsudku NSS ze dne 4.2.2009 č.j. 1 Azs 105/2008-81 „*Informace o zemi původu použité ve věci mezinárodní ochrany musí být v maximální možné míře (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, a (4) transparentní a dohledatelné.*“ Žalovaný při hodnocení důvodů žalobkyně vycházel z informací o zemi původu, které jsou standardně přijímány jako dostačující a odpovídající shora uvedeným kritériím. S ohledem na tvrzené skutečnosti a formulaci důvodů žalobkyně byly tyto informace dostatečně podrobné, přiměřeně aktuální a tematicky zaměřené tak, aby bylo možno poměřit tvrzené skutečnosti s objektivně a nestranně doloženou realitou.

12. Soud neakceptoval ani tvrzení žalobkyně o porušení § 3 správního řádu, když stav věci byl žalovaným zjištěn v souladu s uvedeným ustanovením, jelikož si opatřil shora uvedené materiály vztahující se k podané žádosti a současně aktuální informace o situaci v zemi původu žalobkyně a umožnil žalobkyni sdělit v samotné žádosti vše, co považuje za podstatné při poskytnutí údajů k žádosti a po seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí. Dále je nutné připomenout, že při rozhodování o udělení mezinárodní ochrany je stěžejní, jaké konkrétní informace o svém případě poskytne sám žadatel o mezinárodní ochranu. Napadené rozhodnutí tak bylo přesvědčivě odůvodněno a je z něj patrné, z čeho správní orgán vycházel, jak svá zjištění hodnotil i k čemu jej tyto úvahy vedly. Vzhledem k tomu, že žádosti nebylo vyhověno z důvodu neexistence skutečně odůvodněných příčin pro udělení mezinárodní ochrany, žalovaný správně a v souladu se zákonem neudělil žalobkyni mezinárodní ochranu v žádné z jejich forem dle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu.
13. Na okraj soud uvádí, že dle informačního azylového systému a současně žalobkyní doloženého oddacího listu ze dne 14.5.2019 vyplývá, že žalobkyně uzavřela dne 11.5.2019 v Brandýse nad Labem- Stará Boleslav, část Brandýs nad Labem č.p. 59 nový sňatek a jejím manželem je J.J., narozený ...
14. Vzhledem ke všem zjištěným skutečnostem soudu nezbylo, než žalobu zamítnout jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (*výrok I. rozsudku*).
15. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána (*výrok II. rozsudku*).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 30. října 2019

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně